

CESTOPIS - 2 - ZA TAJNOSTMI EGYPTA

Neděle, 26. února 2017

Jako autor bezkonkurenční nejúspěšnějšího Kudlího cestopisu všech dob ("Ze Solidarity na Gutovku a zpět"), jsem byl paní šéfredaktorkou požádán o další cestopis. Tak jo, ať má, co chtěla: vloni jsme se s kamarádem Jardou rozhodli pro skutečné dobrodružství v kolébce civilizace. Pro mé dobrodružství začalo u mě sice pádem, v cestovní kanceláři.

Ujala se mě tam krásná blondá modrooká, asi dvacetiletá slečna, andílek z nebes. Po sdělení mé nezkrtné touhy po poznání Egypta, mi odpověděla, že to je naprosto skvělá volba, ona by v tu ránu letěla též. Její skrytou nářku jsem samozřejmě hned pochopil (nejsem blbej) a nabídl jí tedy, že v tom není nejmenší problém, můj obстойný důchod nám dvěma, pámi trošce skromnosti, postačí a můj kamarád, ten to jistě pochopí. Jenže v tu ránu, zničehona mě měla najednou nějakou naléhavou práci, odešla a vystřídala ji pájmenný mladík. Ten byl také pohledný a stejná jako ona mi sdělila, že Egypt je naprosto skvělá volba a on by v tu ránu letěl též. Leč mě touha se uskrovnat a trávit dva týdny s ním, jak nevzala u srdce. Škoda, že slečna andílek, zrovna jak na potvoru, tehdy musela mít jinou naléhavou práci. Jsem si jist, že i ona si to dodneška vyřítá.

Jarda si tam ještě pákoupil výlet do jakési historické koněiny. Mně se krutě nechtělo, pláňové bary all inclusive bazény zcela splňovaly mé představy o tajemné exotice, tak proč se místo toho celý den páť kde v poušti u nějakých blbejch utrát? Vzbudil mě pá odjezdu u ve čtyři ráno, pak vypadl. Zatímco já, opuštěně se šasně ráno toulal s foškem po opuštěné pláňi. Teda - opuštěná úplně pláň nebyla. Ještě tam toulala s foškem krásná Michelle, zatímco její manžel chrápal (on prej chrápe furt). Někdy jsme se anglicko-rusko-rukama domluvili, že ona též ráda fotí, ale nemě si hned fotky prohlédnout na velké obrazovce na pokojském televizoru. Tak jsem jí nabídl, že jsem na to vybaven řádnými šermami a ciněmi. Zájem byla na fotky fakt nevzdává, šla se mnou a vono to fakt fungovalo. Viděla asi páť obrázků; jenže jsme byli oba jen v plavkách, takže u na víc obrázků nedošlo.

A bylo to dost dobrý!!! Pak ještě se u mého lehátka zastavila odpoledne, že má nové fotky na prohlídnutí, tak jsme šli prohlíšet. Prohlíšeli jsme tedy znova, ať na prohlížení fotek u věc nedošlo. A v noci s manželem odletěli. Byl to moc páknej den, kdy byl Jarďa v poušti na koukání se na šutry. Vrátil se pak po pálnoci, celkem otrávený, že to za moc nestálo a prej "škoda dne a škoda all inclusive u barů". Jen jeden jediný záitek ho zcela fascinoval: že byl nějaký bůh, který byl tak božský, že věc nemohl mít u božského pájse nebyl on sám, takže mu nezbylo nic jiného, než, že porodil sám sebe. To zaujalo i mě. Páeci jen teda ten jeho výlet němu byl.

x x x

Živková sousedka, nesmírně toužící po značkové kabelce, mě pá odjezdem požádala, že kdybych tam náhodou zahlédl kabelku Louis Vuitton Nojo, zahlédl jsem jich tam stovky a tak jsem jednu koupil na letišti v Marsa pá zpáteční cestě. Pak v Praze, na letišti Václava Havla, šesky zvaném Veškrák, mě žena celnice zastavila, což je to jako mám v té igelitce. Po pravdě a bezelstně jsem šmekl, že jen kabelku. Chtěla ji vidět; a následovala otázka "A víte, pane, že je to padělek?" Bezelstně a po pravdě jsem odpověděl, že nejsem úplnej blb, že samozřejmě vím, páeci by za 15 dolarů neekala originál. Na její další otázku "A víte pane, že paděly se nedovážet?", jsem opět bezelstně a zcela po pravdě, odpověděl, že nevím. Ale byla fajn, nebo se jí nechtělo psát protokol rezignovaně mávla rukou "Jděte". A tím i skončila naše dobrodružná výprava "Za tajemstvími Egypta". Ale ni na světě nedokáže poskytnout takovou rozkoš, jako když se vracím živý a celý, a pak s cikárem uháním na trať 5 na živkov, na pávla, za kozlama!

ENĀĀĀ

